

[Korsgaard.]

give denne Fordel for hele Aaret vilde ikke betyde noget økonomisk. Men det kunde altsaa ikke lade sig gøre dengang. Nu sejrer Fornuften jo heldigvis af og til, og nu er man altsaa kommet til det fornuftige Standpunkt, at skal man overhovedet have en saadan Ordning, maa den gælde hele Aaret.

Der er vist ogsaa andre Smaaelskverdigheder i Forslaget, men det gode opholder man sig som bekendt sjælden længe ved, medmindre man ved samme Lejlighed kan komme til at sige noget behageligt om sig selv.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Finansudvalget, som jeg forstaar det er Hensigten at henvise det til, i Haab om, at Ministeren, som af Naturen er elskværdig anlagt, ikke vil føle sig saa stærkt bundet, at der ikke kan laves om paa Forslaget. Navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Oplandskommunerne tror jeg, der er god Grund til at sikre sig, at Bemyndigelsen ikke drives for vidt.

Rasmussen (Gylling): Det Forslag, vi her behandler, om Forhøjelse af Statsbanetaksterne, er sikkert ikke kommet som nogen Overraskelse hverken for Rigsdagens Medlemmer eller for det rejsende Publikum. Allerede længe før den senere Tids stærke Stigning baade i Kulpriser og Materialepriser, Lønninger o. s. v. var det en Kendsgerning, at Banerne kørte med et for stort Underskud og var ret anstrengte. Ministeren har ogsaa rigtigt gjort opmærksom paa i sin Forelæggelsestale, at der er et Skattesynpunkt at tage Hensyn til: Hvis man ikke gennem Takstforhøjelser i nogen Grad imødegaar det stigende Underskud, vil det blive nødvendigt ved almindelig Skatteudskrivning at skaffe et ret betydeligt Beløb til Veje. Der er heller ikke noget at sige til, at en Forretning, som Statsbanerne paa en Maade er, selv om den ikke helt kan svare sig, dog saa vidt muligt skal drives paa et passende økonomisk Grundlag. Og det kan siges med det samme, at selv om der gennem Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag vil skaffes betydelig højere Indtægter, vil det dog ingenlunde betyde, at det hidtidige Underskud paa ca. 25 Mill. Kr. bliver mindre, idet der jo i stort Omfang har fundet Prisstigninger Sted, og flere er paa Trapperne. Den Glæde vil man altsaa ikke kunne faa, at naar dette Lovforslag er gennemført, vil Statsbanerne kunne svare sig, der vil højst blive Tale om at bevare

status quo. Det havde selvfølgelig været betydeligt bedre, om Ministeren havde kunnet møde med Beparelser i Udgifterne i Stedet for disse Krav om Stigning i Indtægterne. I visse Kredse hersker der en vis Tro paa, at der er opnaaet Beparelser i nogen Grad ved, at baade Kørselshastigheden og Kørselshyppigheden ikke længere opretholdes i samme Udstrækning som tidligere, men naturligvis er man ogsaa klar over, at det, man almindeligvis kalder Generalomkostningerne, ikke kan bringes ned i samme Grad, idet det her spiller en Rolle, at Gælden skal forrentes, og at Antallet af Tjenestemænd er det samme; man kan naturligvis ikke i en ekstraordinær Situation afskedige Tjenestemænd, fordi der ikke i Øjeblikket er Brug for dem i samme Udstrækning som tidligere. For øvrigt er der Grund til at gøre opmærksom paa, at under de vanskelige Forhold, hvorunder Trafikken er foregaaet baade i Vinter paa Grund af Isforholdene og nu senere, hvor andre Vanskeligheder er kommet til, har vor Tjenestemandsstand udvist stor Dygtighed. Den har været ude for uhyre Pres paa mange Omraader, som sikkert har taget stærkt paa Kræfterne og Nerverne, og man har Lov til at sige, at Tjenestemændene i den vanskelige Periode, som ogsaa har været ret lang, har vist en Elasticitet og en Imødekommenhed over for Publikum, som de, der rejser, kun har Grund til at være taknemmelige for.

Men hvis der skal tales om visse Beparelser, vil jeg gerne have Lov til at spørge Ministeren, om der med Hensyn til Statsbanebiler, som gaar langs med Statsbanerne — jeg ved nok, at der er sket en betydelig Indskrænkning —, ikke er Grund til at foretage en nærmere Undersøgelse af, om de under de nuværende Forhold løser de Opgaver, som de egentlig skulde have. Det er jo en Kendsgerning, at der er sket en betydelig Indskrænkning i Driften af de private Automobilruter, hvad der ogsaa var nødvendigt, og jeg vil derfor gerne henstille til Ministeren, at han fremkommer med en Udtalelse om, at de samme Forhold skal gælde Statsbanernes Automobilruter, navnlig hvor de i nogen Grad gaar langs med Hovedbanelinierne og altsaa ikke er saa nødvendige i denne Tid, hvor man maa ind paa Indskrænkning af hele Trafikken.

Under den Forhandling, der i Dag har fundet Sted, har Nærtrafikken ofte været nævnt, særlig Spørgsmaalet om Københavns Nærtrafik. En Nærtrafik, som der her tænkes paa, findes jo ikke alene ved København, men ved en Række store Byer ude i Pro-